

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

יומא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומה הן מוציאים אחת או שתיים וכו'.												כג.
השתא שתיים מוציאים, אחת מבעיא?												כג.
לא קשיא כאן - בבריא, כאן בחולה.	רב חסדא:											כג.
אחת - מוציאים, שתיים - אין מוציאים, במה דברים אמורים - בבריא, אבל בחולה - אפילו שתיים מוציאים, והיחידין מוציאים שתיים, ואין מונין להן אלא אחת.	והתניא:											כג.
ואין מונין לו אלא אחת?												כג.
אין מוציאים לא שלישי ולא גודל מפני הרמאים, ואם הוציא שלישי - מונין לו, גודל - אין מונין לו, ולא עוד אלא שלוקה מן הממונה בפקיע	והתניא:											כג.
מאי מונין לו - נמי אחת.												כג.
מאי פקיע?												כג.
מדרא.	רב:											כג.
מאי מדרא?												כג.
מטראקא דטייעי דפסיק רישיה.	רב פפא:											כג.
מריש הוה אמינא הא דתנן בן ביבאי ממונה על הפקיע - אמינא פתילתא	אביי:											כג.
מבלאי מכנסי הכהנים ומהמייניהן מהן היו מפקיעין, ובהן היו מדליקין.	כדתנן:											כג.
כיון דשמענא להא דתניא:												כג.
ולא עוד אלא שלוקה מן הממונה בפקיע	[תניא]											כג.
אמינא: מאי פקיע - נגדא.												כג.
מעשה שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש.												כג.
מעשה בשני כהנים שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש, קדם אחד מהן לתוך ארבע אמות של חבירו - נטל סכין ותקע לו בלבו. עמד רבי צדוק על מעלות האולם, ואמר: אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר (דברים כא) כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושפטיך, אנו על מי להביא עגלה ערופה? על העיר או על העזרות? געו כל העם בבכיה. בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר. אמר: הרי הוא כפרתכם, ועדיין בני מפרפר, ולא נטמאה סכין.	תנו רבנן:											כג.
ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים. וכן הוא אומר (מלכים ב' כא) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה.												כג.
הי מעשה קדים?												כג.
אילימא דשפיכות דמים												כג.
השתא אשפיכות דמים לא תקינו פייסא, אנשברה רגלו תקינו?												כג.
אלא דנשברה רגלו קדים.												כג.
וכיון דתקינן פייסא - ארבע אמות מאי עבידתיהו?												כג.
אלא, לעולם דשפיכות דמים קדים. ומעיקרא סבור: אקראי בעלמא הוא, כיון דחזי אפילו ממילא אתו לידי סכנה - תקינו רבנן פייסא.												כג.
עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר כי ימצא חלל באדמה אנו על מי להביא על העיר או על העזרות.												כג.
ירושלים בת אתווי עגלה ערופה היא?												כג.
עשרה דברים נאמרו בירושלים, וזו אחת מהן: אינה מביאה עגלה ערופה.	והתניא:											כג.
ועוד: (דברים כא) לא נודע מי הכהו כתיב - והא נודע מי הכהו.												כג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
--	--

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא כדי להרבות בבכיה.												בג
בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר, אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים כו'												בג <
ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים												בג <
שפיכות דמים הוא דול, אבל טהרת כלים כדקיימא קיימא, או דילמא שפיכות דמים כדקיימא קיימא אבל טהרת כלים היא דחמירא?	איבעיא להו:											בג
מדקא נסיב לה תלמודא וגם דם נקי שפך מנשה - שמע מינה: שפיכות דמים הוא דול, וטהרת כלים כדקיימא קיימא.	תא שמע:											בג
(ויקרא ו) ופשת ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן - שומעני כדרך יום הכפורים, שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול. תלמוד לומר: ופשת את בגדיו ולבש בגדים אחרים - מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט, מה להלן בגדי קודש - אף כאן בגדי קודש. אם כן מה תלמוד לומר אחרים - פחותין מהן.	תנו רבנן: [ת"ק]											בג
אחרים והוציא - לימד על הכהנים בעלי מומין שכשרין להוציא הדשן.	רבי אליעזר											בג
אחרים - פחותין מהן	אמר ר:											בג <
כדתנא דבי רבי ישמעאל.												בג
בגדים שבשל בהן קדרה לרבו - לא ימוזג בהן כוס לרבו.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											בג
כמחלוקת בהוצאה - כך מחלוקת בהרמה.	ריש לקיש:											בג
מחלוקת בהוצאה, אבל בהרמה - דברי הכל עבודה היא.	רבי יוחנן:											בג
מאי טעמא דריש לקיש?												בג
אי סלקא דעתך עבודה היא - יש לך עבודה שכשירה בשני כלים?	אמר לך: [ריש לקיש]											בג
ורבי יוחנן												בג
גלי רחמנא בכתובת ומכנסים - והוא הדין למצנפת ואבנט.	[רבי יוחנן]											בג
ומאי שנא הני?												בג
מדו בד, מדו - כמדתו, מכנסים בד												בג
מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים - שנאמר (ויקרא ו) ומכנסים בד ילבש על בשרו.	לכדתניא:											בג
וריש לקיש												בג
מדו כמדתו - מדאפקיה רחמנא בלשון מדו. שלא יהא דבר קודם למכנסים מעל בשרו נפקא.	[ריש לקיש]											בג
נימא כתנאי:												בג
על בשרו מה תלמוד לומר ילבש - להביא מצנפת ואבנט להרמה, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]											בג
לרבות בגדי כהן גדול ביום הכפורים, שכשירין לכהן הדיוט.	רבי דוסא:											בג
שתי תשובות בדבר' חדא: דאבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, ועוד: בגדים שנשתמשת בהן קדושה חמורה תשתמש בהן קדושה קלה?	רבי:											בג
אלא, מה תלמוד לומר ילבש - לרבות את השחקים, (ויקרא טז) והניחם שם - מלמד שטעונין גניזה.	[רבי]											בג
ראוין הן לכהן הדיוט. ומה תלמוד לומר והניחם שם - שלא ישתמש בהן יום הכפורים אחר.	רבי דוסא:											בג
מאי לאו בהא קא מיפלגי'												בג
עבודה היא	דמר סבר: [רבי יהודה]											בג
לאו עבודה היא	ומר סבר: [רבי דוסא]											בג
לא, דכולי עלמא - עבודה היא, והכא בהא קא מיפלגי'												בג

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מר סבר: צריכא קרא לרבוויי	דמר סבר: [רבי יהודה]											ד.
ומר סבר: לא צריכא קרא לרבוויי.	ומר סבר: [רבי דוסא]											ד.
תרומת הדשן בכמה? מתרומת מעשר ילפינן לה או מתרומת מדין ילפינן לה?	בעי רבי אבין:											ד.
נאמר כאן (ויקרא ו) והרים ונאמר להלן (ויקרא ו) והרים, מה להלן בקומצו - אף כאן בקומצו.	תא שמע, דתני רבי חייא:											ד.
ארבע עבודות זר חייב עליהן מיתה: זריקה, והקטרה, וניסוך המים, וניסוך היין.	רב:											ד.
אף תרומת הדשן.	לוי:											ד.
אף תרומת הדשן.	וכן תני לוי במתניתיה:											ד.
מאי טעמא דרב												ד.
דכתיב (במדבר יח) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת. עבדת מתנה - ולא עבודת סילוק, ועבדתם - עבודה תמה, ולא עבודה שיש אחריה עבודה.	[רב]											ד.
ולוי												ד.
רבי רחמנא לכל דבר המזבח.	[לוי]											ד.
ורב												ד.
ההוא לאתויי שבע הזאות שבפנים, ושבמצורע.	[רב]											ד.
ולוי												ד.
נפקא ליה מדבר וכל דבר.	[לוי]											ד.
דבר וכל דבר לא דריש.	רב:											ד.
ואימא: לכל דבר המזבח - כלל, עבדת מתנה - פרט, כלל ופרט - אין בכלל אלא מה שבפרט, עבודת מתנה - אין, עבודת סילוק - לא												ד.
אמר קרא ולמבית לפרכת ועבדתם - אל מבית לפרוכת הוא דעבודת מתנה ולא עבודת סילוק, הא בחוץ - אפילו עבודת סילוק.												ד.
אי הכי ועבדתם נמי: אל מבית לפרוכת הוא דעבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה, הא בחוץ - אפילו עבודה שיש אחריה עבודה,												ד.
ועבדתם הדר ערביה קרא.												ד.
עבודת סילוק בהיכל מהו? לפנים מדמינן ליה, או לחוץ מדמינן ליה?	בעי רבא:											ד.
הדר פשטא: מבית ולמבית.	[רבא]											ד.
אלא מעתה, זר שסידר את השלחן ליחייב												ד.
איכא סידור בזיכין.												ד.
סידר בזיכין ליחייב												ד.
איכא סילוק והקטרה.												ד.
זר שסידר את המנורה ליחייב												ד.
איכא נתינת פתילה.												ד.
נתן פתילה ליחייב												ד.
איכא נתינת שמן.												ד.
נתן שמן ליחייב												ד.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יומא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כד:
איכא הדלקה.		!											כד:
הדליק ליחייב		⚡											כד:
הדלקה לאו עבודה היא.		!											כד:
ולא?		⚡											כד:
(ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש - לימד על הצתת אלתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת	והתניא:	⚡	■										כד:
הצתת אלתא - עבודה היא, הדלקה - לאו עבודה היא.		!											כד:
אלא מעתה זר שסידר את המערכה ליחייב											⚡		כד:
איכא סידור שני גזירי עצים											!		כד:
סידר שני גזירין ליחייב											⚡		כד:
איכא סידור אברים.											!		כד:
זר שסידר שני גזירי עצים חייב	והא אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:										⚡		כד:
בהא פליגי		!											כד:
עבודה תמה היא	מר סבר: [רבי יוחנן]	!	◆										כד:
לאו עבודה תמה היא.	ומר סבר: [רב]	!	◆										כד:
תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דלוי.											■		כד:
עבודות שזר חייב עליהם מיתה: זריקת דם בין לפניו ובין לפניו ולפנים, והמזהב בחטאת העוף, והממזהב והמקטיר בעולת העוף, והמנסך שלשה לוגין מים ושלשה לוגין יין.	תניא כוותיה דרב:										■		כד:
עבודות שזר חייב עליהן מיתה: המרים את הדשן, ושבע הזאות שבפנים ושבמזרח, והמעלה על גבי המזבח בין דבר כשר בין דבר פסול.	תניא כוותיה דלוי:										■		כד:
[ארבע פייסות היו שם וכו']												■	כד:
למה מפסיין?												^	כד:
למה מפסיין? - כדאמרן												⚡	כד:
אלא: למה מפסיין וחזירין ומפסיין.												^	כד:
כדי להרגיש כל העזרה, שנאמר (תהלים נה) אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש.	רבי יוחנן:											!	כד:
במה מפסיין?												^	כד:
בבגדי חול	רב נחמן:											! ◆	כד:
בבגדי קדש.	רב ששת:											! ◆	כד:
בבגדי חול, דאי אמרת בבגדי קדש - איכא בעלי זרועות דחמסי ועבדי.	רב נחמן:											■	כד:
בבגדי קדש, דאי אמרת בבגדי חול - אגב חביבותיה מיקרו ועבדי.	רב ששת:											■	כד:
מנא אמינא לה	רב נחמן:											^	כד:
מסרון לחזנין, והיו מפשיין אותן את בגדיהן ולא היו מניחין עליהן אלא מכנסים בלבד.	דתנן:											!	כד:
מאי לאו - באותן שזכו לפייס												!	כה.
לא, באותן שלא זכו לפייס.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											⚡	כה.
הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך באותן שזכו לפייס - לא היו מניחין עליהן אלא מכנסים בלבד?												■	כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מהתניא:	■	■									
מניין שלא יהא דבר קודם למכנסים - תלמוד לומר (ויקרא טז) ומכנסו בד יהיו על בשרו. ואידך?			!									
הא לא קשיא הכי קתני: עד שעודן עליהן בגדי חול מלבישין אותן מכנסו קדש, והיו מפשיטין אותן בגדי חול, ולא היו מניחין אלא מכנסים בלבד.	[רב נחמן]		!									
מנא אמינא לה	רב ששת:					^						
לשכת הגזית כמין בסילקי גדולה היתה, פייס במזרחה, וזקן יושב במערבה. והכהנים מוקפין ועומדין כמין כוכליאר והממונה בא ונוטל מצנפת מראשו של אחד מהן, ויודעין שממנו פייס מתחיל.	דתניא:						■	!				
ואי סלקא דעתך בבגדי חול - מצנפת בבגדי חול מי איכא?								!				
אין								?				
כהן שעשתה לו אמו כתונת - עובד בה עבודת יחיד.	כדתני רב יהודה, ואיתימא רב שמואל בר יהודה:							?				
שמע מינה לשכת הגזית חציה בקדש, וחציה בחול. ושמע מינה: שני פתחים היו לה, אחד פתוח בקדש ואחד פתוח בחול	אביי:											
דאי סלקא דעתך כולה בקדש - זקן יושב במערבה?								?				
אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד	והאמר רב:							?				
ואי סלקא דעתך כולה בחול - פייס במזרחה?								?				
והא בעינן (תהלים נה) בבית אלהים נהלך ברגש, וליכא								?				
אלא שמע מינה: חציה בקדש וחציה בחול.								!				
ואי סלקא דעתך פתח אחד יש לה ופתוח לקדש - זקן יושב במערבה?								?				
הלשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש - תוכן קודש	והתנן:							?				
ואי סלקא דעתך פתוח לחול, פייס במזרחה?								?				
בנויות בקדש ופתוחות לחול - תוכן חול	והתנן:							?				
אלא לאו שמע מינה: שני פתחים היו לה, אחד פתוח בקדש ואחד פתוח לחול.								!				
הפייס השני:												■
מי שוחט												■
מי זורק												■
מי מדשן מזבח הפנימי												■
ומי מדשן את המנורה												■
ומי מעלה אברים לכבש.												■
הראש והרגל												■
ושתי הידים												■
והעוקץ												■
והרגל, והחזה והגרה												■
ושתי הדפנות												■
והקרבים												■
והסולת												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והחביתין												■
והיין												■
שלשה עשר כהנים זכו בו.												◇
דרך הלוכו היה קרב.	בן עזאי לפני רבי עקיבא משום רבי יהושע:											◇
כשהן מפיסין, לעבודה אחת מפיסין, או דילמא לכל עבודה ועבודה הן מפיסין?	איבעיא להו:											◇
ארבע פייסות היו שם.	תא שמע:											◇
ואי סלקא דעתך לכל עבודה הן מפיסין - טובא הון												!
הכי קאמר: ארבע פעמים נכנסין להפיס, ולכל חדא וחדא היו בה טובא פייסות.	רב נחמן בר יצחק:											◇
לא היה פייס למחתה, אלא כהן שזכה בקטרת אומר לזה שעמו זכה עמי במחתה	תא שמע, רבי יהודה:											◇
שאני מחתה וקטרת דחדא עבודה היא.												◇
דוקא מחתה וקטרת דחדא עבודה היא, אבל שאר עבודות - בעי פייס.	איכא דאמרי:											◇
מחתה אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: הואיל ולא שכחא, ומעתרא - נתקין לה פייס בפני עצמה, קא משמע לן.												!
לא לכל עבודה ועבודה מפיסין, אלא כהן שזכה בתמיד שנים עשר אחיו הכהנים נמשכין עמו - שמע מינה.	תא שמע, דתני רבי חייא:											!
פייס השני וכו'.												■
מי מקבל? שוחט מקבל, דאי אמרת זורק מקבל - אגב חביבותיה לא מקבל ליה לכוליה דם, או דילמא: זורק מקבל, דאי אמרת שוחט מקבל - זימנין דשחיט זר.	איבעיא להו:											◇
בן קטין עשה שנים עשר דד לכיור כדי שיהיו שנים עשר אחיו הכהנים העוסקין בתמיד מקדשין ידיהן ורגליהן בבת אחת.	תא שמע:											◇
ואי סלקא דעתך שוחט מקבל, תליסר הוין אלא לאו שמע מינה: זורק מקבל, שמע מינה.												!
שחט השוחט, וקבל המקבל ובא לו לזרוק. שמע מינה.	רב אחא בריה דרבא לרב אשי: אף אנן נמי תנינא:											■
דרך הילוכו היה קרב	בן עזאי לפני רבי עקיבא משום רבי יהושע:											◇
כיצד דרך הלוכו? הראש והרגל, החזה והגרה, ושתי ידים, ושתי דפנות, העוקץ והרגל.	תנו רבנן: [ת"ק]											◇
דרך הפשטו היה קרב.	רבי יוסי:											◇
כיצד דרך הפשטו? הראש והרגל, העוקץ והרגל, ושתי דפנות, ושתי הידים, החזה והגרה.												◇
דרך ניתוחו היה קרב.	רבי עקיבא:											◇
כיצד דרך ניתוחו? הראש והרגל, ושתי ידים, החזה והגרה, ושתי דפנות, העוקץ, והרגל.												◇
דרך עילויו היה קרב	רבי יוסי הגלילי:											◇
כיצד דרך עילויו? הראש והרגל, החזה והגרה, ושתי דפנות, העוקץ והרגל, ושתי הידים.												◇
והכתיב (יחזקאל כד) כל נתח טוב ירך וכתף												◇
ההיא בכחושה.												!
בין תנא דידן ובין רבי יוסי - בתר עילויו דבשרא אזלינן, מר אזיל בתר איברא דבישרא, ומר אזיל בתר שמנא דבישרא.	רבא:											◇
מאי טעמא סלקא רגל בהדי רישא												◇
משום דרישא נפיש ביה עצמות, קרבא רגל בהדיה.												!

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story</p> <p>מקרא-key:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>													
ימא-בראשונה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
דכולי עלמא מיהת ראש קרב ברישא, מנא לן?															כה:
מניין לראש ופדר שקודמין לכל האברים - תלמוד לומר (ויקרא א) את ראשו ואת פדרו וערך.	דתניא:														כה:
ואידך פדר למאי אתא															כה:
כיצד היה עושה - נותן את הפדר אבית השחיטה ומעלהו, וזה הוא דרך כבוד של מעלה.	לכדתניא:														כו:
הפייס השלישי: חדשים לקטרת באו והפיסו.															כו:
והרביעי: חדשים עם ישנים, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח.															כו:
מעולם לא שנה אדם בה.	תנא:														כו:
מאי טעמא?															כו:
מפני שמעשרת.	רבי חנינא:														כו:
מאי טעמא?	רב פפא לאביי:														כו:
אילימא משום דכתיב (דברים לג) ישימו קטרה באפך וכתיב בתריה (דברים לג) ברך ה' חילו															כו:
אי הכי עולה נמי, הכתיב (דברים לג) וכליל על מזבחך															כו:
הא - שכיחא, והא - לא שכיחא.	אמר ליה: [אביי]														כו:
לא משכחת צורבא מרבנן דמורי אלא דאתי משבט לוי או משבט יששכר, לוי - דכתיב (דברים לג) יורו משפטיך ליעקב, יששכר דכתב ומכני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל.	רבא:														כו:
ואימא יהודה נמי, דכתיב (תהלים ס) יהודה מחקקן															כו:
אסוקי שמעתא אליבא דהילכתא קאמינא.															כו:
אין מפייסין על תמיד של בין הערבים - אלא כהן שזכה בו בשחרית - זוכה בו ערבית.	רבי יוחנן:														כו:
כשם שמפייסין שחרית כך מפייסין בין הערבים	מיתבי:														כו:
כי תניא ההיא - בקטרת.															כו:
כשם שמפייסין לו שחרית - כך מפייסין לו ערבית	והתניא:														כו:
אימא: לה.															כו:
כשם שמפייסין לו שחרית, כך מפייסין לו ערבית, וכשם שמפייסין לה שחרית כך מפייסין לה ערבית	והתניא:														כו:
הכא בשבת עסקינן, הואיל ומשמרות מתחדשות.															כו:
ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא נפיש להו פייסות															כו:
מיתיי כולהו מצפרא אתו, דזכי ביה שחרית - זכי, דזכי בערבית - זכי.															כו:
הרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש למזבח	[ת"ק]														כו:
מתניתין דלא כרבי אליעזר בן יעקב.															כו:
המעלה איברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח.	דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:														כו:
במאי קמפלגי?															כו:
(משלי יד) ברבעים הדרת מלך	מר סבר: [ת"ק]														כו:
מקום שכינה לאו אורח ארעא.	ומר סבר: [רבי אליעזר בן יעקב]														כו:
לא רבי אליעזר בן יעקב אית ליה דרבי יהודה, ולא רבי יהודה אית ליה דרבי אליעזר בן יעקב - דאם כן בצרו להו פייסות. ואי משכחת תנא דתני חמש - ההוא דלא כרבי אליעזר בן יעקב ודלא כרבי יהודה.	רבא:														כו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו:
מימרא													כו:
תמיד קרב בתשעה, בעשרה, באחד עשר, בשנים עשר, לא פחות ולא יותר. כיצד?													כו:
עצמו בתשעה													כו:
בחג ביד אחד צלוחית של מים - הרי כאן עשרה.													כו:
בין הערבים באחד עשר, הוא עצמו - בתשעה, ושנים בידם שני גזירי עצים.													כו:
בשבת באחד עשר הוא עצמו בתשעה, ושנים בידם שני בויכי לבונה של לחם הפנים.													כו:
ובשבת שבתוך החג - ביד אחד צלוחית של מים.													כו:
אין מנסכין מים בחג אלא בתמיד של שחר.	רבי אבא ואיתימא רמי בר חמא ואיתימא רבי יוחנן:												כו:
ממאי													כו:
ובשבת שבתוך החג ביד אחד צלוחית של מים.	מדקתני:												כו:
ואי סלקא דעתך בתמיד של בין הערבים מנסכין - בחול נמי משכחת לה													כו:
ולמנסך אומר לו הגבה ידיך שפעם אחד נסך על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגיהן.	רב אשי: אף אנן נמי תנינא:												כו:
שמע מינה.													כו:
מניין לתמיד של בין הערבים שטעון שני גזירי עצים בשני כהנים - שנאמר (ויקרא א) וערכו עצים, אם אינו ענין לתמיד של שחר, דכתיב (ויקרא ו) ובער עליה הכהן עצים בבקר ובקרן וערך עליה - תניהו ענין לתמיד של בין הערבים.	תניא, רבי שמעון בר יוחאי:												כו:
ואימא אידי ואידי בתמיד של שחר, ואמר רחמנא: עביד והדר עביד													כו:
אם כן נימא קרא ובער ובעך													כו:
ואימא דנעביד חד ונעביד תרין													כו:
אם כן נימא קרא ובער, ובערו, אי נמי: וערך וערכו, מאי ובער וערכו - שמע מינה כדקא אמרינן.													כו:
פייס פעמים שלשה עשר פעמים ארבעה עשר פעמים חמשה עשר פעמים ששה עשר	תני רבי חייא:												כו:
שבעה עשר	והתניא:												כו:
ההיא דלא כרבי אליעזר בן יעקב אלא כרבי יהודה.													כו:
איל קרב באחד עשר:													כו:
הבשר בחמשה, הקרביים והסולת והיין בשנים שנים.													כו:
פר קרב בעשרים וארבעה:													כו:
הראש והרגל הראש - באחד, והרגל - בשנים. העוקץ והרגל העוקץ - בשנים, והרגל - בשנים. החזה והגרה החזה - באחד, והגרה - בשלשה. שתי ידיים בשנים, ושתי דפנות בשנים. הקרביים והסולת והיין בשלשה שלשה.													כו:
במה דברים אמורים - בקרבנות ציבור, אבל בקרבן יחיד אם רצה להקריב מקריב.													כו:
הפשיטן וניתוחן של אלו ואלו שוין.													כו:
הפשיטן וניתוחן שוין - בזר.	תנא:												כו:
מניין להפשט וניתוח ששוה בזר - שנאמר (ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, נתנית אש בעיא כהונה, הפשט וניתוח - לא בעיא כהונה.	חזקיה:												כו:
האי מיבעי ליה לגופיה													כו:
(ויקרא א) ושחט - שחיטה בזר כשירה. וכי מאין באת - מכלל שנאמר (במדבר יח) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם, שומע אני אפילו שחיטה - תלמוד לומר (ויקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם, מקבלה ואילך מצות כהונה. (ויקרא א) וסמך ידו ושחט - לימד על השחיטה שכשירה בזר.	רב שימי בר אשי, אשכחתי לאביי דהוה מסבר ליה לבריה:												כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יומא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה, ונתנו בני אהרן למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.												כז.
ואכתי איצטריך, סלקא דעתך אמינא: כיון דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא - לא תיבעי כהונה, קא משמע לן דבעי כהונה												כז.
אלא מהכא (ויקרא א) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר												כז.
מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה וערכו למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.												כז.
ואימא למעוטי סידור שני גזירי עצים												כז.
מסתברא: דיבחא דכותיה ממעט.												כז.
אדרבה, סדור דכותיה ממעט												כז.
לא סלקא דעתך												כז.
(ויקרא א) והקריב הכהן את הכל המזבחה - זו הולכת אברים לכבש.	דאמר מר:											כז.
הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סידור שני גזירי עצים - בעיא כהונה. וערכו למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.												כז.
ואימא הכי נמי לגופיה												כז.
אלא: והקטיר הכהן את הכל למאי אתא - למעוטי הפשט וניתוח												כז.
והקריב הכהן את הכל המזבחה - זו הולכת אברים לכבש.												כז.
הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סדור שני גזירי עצים - בעיא כהונה												כז.
ונתנו - לגופיה, וערכו - שנים, בני אהרן - שנים, הכהנים - שנים, למדנו לטלה שטעון ששה.												כז.
האי בבן הבקר כתיב, ובן הבקר עשרים וארבעה בעי	רב המנונא, קשיא ליה לרבי אלעזר:											כז.
(ויקרא א) על העצים אשר על האש אשר על המזבח, איזהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח הוי אומר - זה טלה.	וניחא ליה: [רבי אלעזר]											כז.
זר שסידר את המערכה חייב. כיצד הוא עושה - פורקה וחזר וסודרה.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											כז:
מאי אהני ליה												כז:
אלא פורקה זר, וסודרה כהן.												כז:
וכי יש לך עבודה שכשירה בלילה ופסולה בזר?	מתקיף לה רבי זירא:											כז:
ולא? והרי אברים ופדרים												כז:
סוף עבודה דיממא היא.												כז:
והרי תרומת הדשן												כז:
תחלת עבודה דיממא היא												כז:
קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחלת עבודה.	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:											כז:
ואלא קשיא												כז:
אלא כי איתמר - הכי איתמר:												כז:
זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודת יום היא.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											כז:
אלא מעתה תיבעי פייס	מתקיף לה רבא:											כז:
אשתמיטתיה הא דתניא:												כז:
מי שזכה בתרומת הדשן - זכה בסדור מערכה, ובסדור שני גזירי עצים.	[דתניא]											כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ימא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למימרא דעבודת יום בעיא פייס, עבודת לילה לא בעיא פייס?												כז
והרי אברים ופדרים												כז
סוף עבודה דיממא היא												כז
והרי תרומת הדשן												כז
משום מעשה שהיה.												כז
למימרא דעבודת יום, ושזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס?												כז
והרי שחיטה												כז
שאני שחיטה, דתחלת עבודה היא.												כז
והא אנן לא תנן הכי:	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:											כז
אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה.	[תנן]											כז
ואילו זמן שני גזירי עצים - לא קתני												כז
הך דלית לה תקנתא - קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.												כז
וכי יש לך עבודה שיש אחריה עבודה, ופסולה בזר?	ואיכא דאמרי, מתקיף לה רבי זורא:											כז
אלא אי אתמר - הכי אתמר:												כה
זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודה תמה היא.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											כה
אלא מעתה תבעי פייס	מתקיף לה רבא:											כה
ולא בעיא פייס?												כה
מי שזכה בתרומת הדשן - יזכה בסידור שני גזירי עצים	והתניא:											כה
הכי קאמר: יפייסו לה בפני עצמה												כה
אלא כדאמרין. למימרא דעבודה תמה וזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס?												כה
והרי שחיטה												כה
שאני שחיטה דתחילת עבודה דיממא היא.												כה
אף אנן נמי תנינא	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:											כה
אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. ואילו זמן סידור גזירי עצים לא קתני.	[תנינא]											כה
הך דלית לה תקנתא קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.												כה
הדרן עלך בראשונה.												כה

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
---	--

יומא-אמר להם הממונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	כה
אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה אם הגיע, הרואה אומר: ברקאי?	מתיא בן שמואל:												■	כה
האיר פני כל המזרח עד שבחברון? והוא אומר: הן.													■	כה
ולמה הוצרכו לכך?													◇	כה
שפעם אחת עלה מאור הלבנה, ודימו שהאיר מזרח, ושחטו את התמיד והוציאוהו לבית השריפה.													◇	כה
הורידו כהן גדול לבית הטבילה.													■	כה
זה הכלל היה במקדש: כל המיסך את רגליו טעון טבילה, וכל המטיל מים - טעון קידוש ידים ורגלים.													■	כה
ברק ברקאי.	תניא, רבי ישמעאל:												◇	כה
עלה ברקאי.	רבי עקיבא:												◇	כה
אף ברקאי בחברון.	נחומא בן אפקשיון:												◇	כה
הממונה על הפייסות אומר: האיר פני כל המזרח עד שבחברון.	מתיא בן שמואל:												◇	כה
האיר פני - כל המזרח עד בחברון, ויצאו כל העם איש איש למלאכתו.	רבי יהודה בן בתירא:												◇	כה
אי הכי נגה ליה טובא?													◇	כה
לשכור פועלים קאמרינן.													◇	כה
צלותיה דאברהם מכי משחרי כותלי.	רב ספרא:												◇	כה
אנן מאברהם ניקום וניגמר?	רב יוסף:												◇	כה
תנא גמר מאברהם, ואנן לא גמרינן מיניה?	רבא:												◇	כה
(ויקרא יב) ובוים השמיני ימול בשר ערלתו - מלמד שכל היום כשר למילה, אלא שהזריון מקדימין למצות, שנאמר (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר ויחבש וגו'.	דתניא:												◇	כה
רב יוסף הא קא קשיא ליה?	אלא אמר רבא:												◇	כה
הל ערבי פסחים להיות בערב שבת - נשחט בשש ומחצה וקרב בשבע ומחצה.	דתנן:												◇	כה
ונשחטיה מכי משחרי כותלי?													◇	כה
מאי קושיא? ודילמא כותלי דבית המקדש בשש ומחצה משחרי, משום דלא מכווני טובא?													◇	כה
אי נמי: שאני אברהם דאיצטגנינות גדולה היתה בלבו													◇	כה
אי נמי: משום דזקן ויושב בישיבה הוה.													◇	כה
מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם. היו במצרים - ישיבה עמהם, שנאמר (שמות ג) לך ואספת את זקני ישראל, היו במדבר - ישיבה עמהם, שנאמר (במדבר יא) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא:												◇	כה
אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים													◇	כה
יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית כז) ויהי כי זקן יצחק													◇	כה
יעקב אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית מח) ועיני ישראל כבדו מזקן													◇	כה
אליעזר עבד אברהם זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר (בראשית כד) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו													◇	כה
שמושל בתורת רבו.	רבי אלעזר:												◇	כה
(בראשית טו) הוא דמשק אליעזר - אמר רבי אלעזר: שדולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים.	[רבי אלעזר]												◇	כה
קיים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר (בראשית כו) עקב אשר שמע אברהם בקלי וגו'.	רב:												◇	כה
ואימא שבע מצות.	רב שימי בר חייא לרב:												◇	כה

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

יומא-אמר להם הממונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא איכא נמי מילה.	[רב]											כח:
ואימא שבע מצות ומילה	[רב שימי בר חייה לרב]											כח:
אם כן מצותי ותורת למה לי?	אמר ליה: [רב]											כח:
קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין, שנאמר תורת - אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה.	רבא ואיתימא רב אשי:											כח:
האיר פני הזרח עד שבחברון והוא אומר הן.	מתיא בן שמואל:											כח:
מאן אמר הן?												כח:
אילימא הך דקאי איגרא												כח:
הוא חלים והוא מפשר?												כח:
אלא, הך דקאי אארעא												כח:
מנא ידע?												כח:
איבעית אימא: הך דקאי אארעא, ואיבעית אימא הך דקאי איגרא:												כח:
איבעית אימא הך דקאי איגרא? אמר איהו: האיר פני כל המזרח. ואמר ליה הך דקאי אארעא: עד שבחברון? ואמר ליה איהו: הן.												כח:
ואיבעית אימא הך דקאי אארעא, אמר איהו: האיר פני כל המזרח? ואמר ליה: עד שבחברון? ואמר ליה: הן.												כח:
ולמה הוצרכו לכך וכו'.												כח:
ומי מיחליף?												כח:
אינו דומה תימור של לבנה לתימור של חמה, תימור של לבנה - מתמר ועולה כמקל, תימור של חמה - מפציע לכאן ולכאן.	והתניא, רבי:											כח:
יום המעונן היה, ומפציע לכאן ולכאן.	תנא דבי רבי ישמעאל:											כח:
שמע מינה: יומא דעיבא - כוליה שמשא.	רב פפא:											כח:
למאי נפקא מינה												כח:
לשטוחי עורות.												כח:
אי נמי, לכדדרש רבא:												כח:
אשה לא תלוש לא בחמה ולא בחמי חמה.	[רבא]											כח:
זוהמא דשימשא קשי משימשא, וסימניך: דנא דחלא.	רב נחמן:											כח:
שברירי דשימשא קשו משימשא, וסימניך: דילפא.												כח:
הרהורי עבירה קשו מעבירה, וסימניך: ריחא דבישרא.												כט.
שילהי דקייטא קשיא מקייטא, וסימניך: תנורא שגירא.												כט.
אישתא דסיתוא קשיא מדקייטא, וסימניך: תנורא קיריא.												כט.
מיגמר בעתיקתא קשיא מחדתא, וסימניך: טינא בר טינא.												כט.
מאי טעמא דרבי - דכתיב (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, מה אילה זו קרניה מפצילות לכאן ולכאן - אף שחר זה מפציע לכאן ולכאן.	רבי אבהו:											כט.
למה נמשלה אסתר לאילה - לומר לך: מה אילה רחמה צר, וחביבה על בעלה כל שעה ושעה כשעה ראשונה - אף אסתר היתה חביבה על אחשורוש כל שעה ושעה כשעה ראשונה.	רב זירא:											כט.
למה נמשלה אסתר לשחר? לומר לך: מה שחר סוף כל הלילה - אף אסתר סוף כל הנסים.	רב אסי:											כט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יומא-אמר להם הממונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא איכא חנוכה												כט
ניתנה לכתוב קא אמרינן.											!	כט
הניחא למאן דאמר אסתר ניתנה לכתוב, אלא למאן דאמר אסתר לא ניתנה לכתוב מאי איכא למימר?											?	כט
מוקים לה כרבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר.											!	כט
למה נמשלו תפלתן של צדיקים כאילת - לומר לך: מה אילה זו, כל זמן שמגדלת קרניה מפצילות, אף צדיקים - כל זמן שמרבין בתפלה תפלתן נשמעת.	דאמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:										!	כט
שחטו את התמיד												כט <
אימת?												כט ^
אילימא בשאר ימות השנה												כט !
לא סגיא דלאו כהן גדול?												כט ?
אלא ביום הכפורים												כט !
מאור הלבנה מי איכא?												כט ?
הכי קאמר: וביום הכפורים, כי אמר ברק ברקאי הורידו כהן גדול לבית הטבילה.												כט !
לא זו בלבד אמרו, אלא אף מליקת העוף וקמיצת מנחה בלילה תשרף.	תני אבוה דרבי אבין:											כט !
בשלמא עולת העוף - מאי דהוה הוה, אלא קומץ, נהדרה, ונהדר ונקמצה ביממא												כט ?
הוא תני לה והוא אמר לה: כלי שרת מקדשין אפילו שלא בזמנו.	[אבוה דרבי אבין]											כט !
זה הכלל: כל הקרב ביום - קדוש ביום, וכל הקרב בלילה - קדוש בלילה, וכל הקרב בין ביום ובין בלילה - קדוש בין ביום ובין בלילה.	מיתבי:											כט ?
כל הקרב ביום - קדוש ביום	קתני מיהת:											כט ?
ביום - אין, בלילה - לא												כט ?
דילמא אינו קדוש ליקרב, אבל קדוש ליפסל.												כט !
סידר את הלהם ואת הבזיכין אחר השבת, והקטיר את הבזיכין בשבת - פסולה. כיצד יעשה? יניחנו לשבת הבאה, שאפילו עמדה על השלחן ימים רבים אין בכך כלום.	מתיב רבי זורא:											כט ?
ואמאי? תקדוש ותיפסל												כט ?
מאן דקא מותיב - שפיר קא מותיב. ואבוה דרבי אבין נמי - מתניתא קאמר, וקסבר: לילה - אין מחוסר זמן, יום - מחוסר זמן.	רבא:											כט !
כי מטי בי שמישי תקדוש ותפסול												כט ?
שקדם וסלקו.	רבינא:											כט !
אפילו תימא בשלא קדם וסלקו, כיון שסדרו שלא כמצותו - נעשה כמו שסדרו הקוף.	מר זוטרא, ואיתימא רב אשי:											כט !
זה הכלל היה במקדש.												כט <
בשלמא רגלים - משום ניצוצות, אלא ידיים מאי טעמא?												כט ?
זאת אומרת מצוה לשפשף.	רבי אבא:											כט !
מסייע ליה לרבי אמי												כט ■
אסור לאדם שיצא בניצוצות שעל גבי רגליו, מפני שנראה ככרות שפכה, ומוציא לעז על בניו שהן ממזרים.	דאמר רבי אמי:											כט ■
צואה במקומה - אסור לקרות קריאת שמע.	רב פפא:											כט ■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

יומא-אמר להם הממונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
היכי דמי?										^		ל.
אי דנראית										!		ל.
פשיטא										‡		ל.
אי דלא נראית										!		ל.
לא ניתנה תורה למלאכי השרת										‡		ל.
לא צריכא, דיושב - ונראית, עומד - ואינה נראית.										!		◇
ומאי שנא מצואה על בשרו?										‡		ל.
צואה על בשרו או שהיו ידיו בבית הכסא, רב הונא אמר: מותר לקרות קריאת שמע	דאיתמר: [רב הונא]	◆	■							‡		◇
אסור לקרות קריאת שמע	רב חסדא:	◆	■							‡		◇
במקומה - נפיש זוהמא, שלא במקומה - לא נפיש זוהמא.										!		◇
הלכה בסעודה: אדם יוצא להשתין מים - נוטל ידו אחת ונכנס. דיבר עם חבריו והפליג - נוטל שתי ידיו ונכנס. וכשהוא נוטל - לא יטול מבחוץ ויכנס, מפני חשד, אלא נכנס ויושב במקומו ונוטל שתי ידיו, ומחזיר הטפיה על האורחין.	תנו רבנן											■
לא אמרן אלא לשתות, אבל לאכול - נוטל מבחוץ ונכנס, דמידע ידיע דאנינא דעתיה.	רב חסדא:											■
ואנא אפילו לשתות נמי, מידע ידיע דאנינא דעתאי.	רב נחמן בר יצחק:											■